

Ուր ուրիք հասան փառօք պերճացան,
Մեծ մեծ կալուածոց ժառանգէլ դարձան,
Ընտանեաց որդւոց թէկէ տէր եղան,
Բայց քիչ չ'մոռցան ո՛վ իմ Հայաստան:

Լայնարձակ դաշտեր՝ խոտաւետ տեղեր
Օանազան մրգօք լեցուն պղիններ,
Պարտէզ, բուրաստան—էլ շատ ստացան,
Որ հայրենիք չէր—էլի ոչինչ էր:

Մեծ շքեղազարդ ամպամած աներ,
Մեծ մեծ պալատներ, անուշ խորտիկներ,
Օխրանի շորեր թէկէ ունեցան,
Ղարձեալ Հայաստան բոլորից քաղցր էր:

Թէպէտ բիւր տեսակ պերճ ուրախութեան
Հանդէսներ լինէր մէջ օտարութեան,
Ղարձեալ նման չէր անշուք հայ խրճիթում
Նշած քաղցրութեան, պարզ հացիկերու-
թեան:

—Ո՞ր հայրենազուրկ հարազատ որդւոց՝
Օտար զինիւններ ու խրախճանքներ՝
Արեւն ավտիկել հառաչանք ու խոց,
Ու իւր հայրենեաց սրտից սէրն հանել:

Տէր. Գալուստի Տէր Բաղդասարեանց:

ի Շամախի.

ՀԱՆԵԼՈՒԿ

Անտք դադան Հրէշ մըն է,
Ուր որ դիմէ տարապի կածէ.
Նաւէն յաջող յառաջ կերթայ,
Նաւն ալ իրմէն շատ կտոկայ:

Ծնած չծնած կսկսի լափել.
Վրան նայիս, գլուխ ալ չունի.
Թէ որ մեծցաւ, Աստուած չընէ,
Քաղաքք, զեղեր կը կլանէ:

Ե. Ա. Զ.

ՆՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

Օ Ր Ա Յ Ո Յ Յ

1870

ԹՈՒԱԿԱՆԻՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ

Մայր Ա. Եթողոյ Տպարանէն մաքուր և ընտիր տպագրութեամբ 'ի լոյս ըն-
ծացեալ վերոյիշեալ Օրացոյցը, որ իւր մէջ կը պարունակէ կարեոր յաւելուածք և
տեղեկութիւնք, իւրաքանչիւր ամսոց վերջը մշակականք, ոտանաւորներ չորս եղանակաց
վրայ, և Այստիկական տօնախմբութեանց օրերը և այլն. կը ծախուի Աճախատորիայից
և Հողերոր Առաւարտութեանց մօտ: Գինն է 20 կօպէկ:

(2)